

قابلیت‌ها و محدودیت‌های ژئومورفولوژیکی موثر در

توسعه شهرستان خلخال

دکتر محسن رنجبر *

چکیده:

واحدات‌های ژئومورفولوژی همیشه با پویایی و دینامیسم محیط طبیعی در ارتباط است. هرگونه اقدام در راستای توسعه و عمران شهرها و روستاهما به نحوی با پویایی و دینامیسم مذکور و درنهایت با پدیده‌های ژئومورفولوژی تلاقی می‌نماید. قرار گرفتن ایران در کمر بند کوه‌های آپی و شرایط جغرافیایی ویژه منجر به این شده است که این سرزمین از تنوع ژئومورفولوژیکی زیادی برخوردار شده و باعث شکل‌گیری توسعه شهرها و روستاهما برروی لند فرم‌های خاص شده است. ژئو‌مرفو‌لوژی از ارکان مطالعات محیطی محسوب می‌شود و هرگونه بهره برداری و برنامه ریزی باید توجه به این علم نتایج زیابار طبیعی اقتصادی و اجتماعی به دنبال خواهد داشت.

افزایش روز افزون جمعیت شهری و روستایی در سالهای اخیر بویژه نواحی دارای پتانسیلهای طبیعی منجر به بهره برداری بیش از حد از منابع طبیعی و تغییر کاربری شده و به دنبال آن مخاطرات محیطی از جمله فرسایش زمینهای کشاورزی و سیل و حرکات توده ای را به دنبال داشته است. ساماندهی به نظام استقرار جمعیت و فعالیت و تعیین، کاربری‌ها (صنعتی، توریستی، کشاورزی، جنگل‌داری شهرسازی، تفرج، مرتعداری، و ...) به خصوص در نواحی دارای پتانسیلهای محیطی بویژه در سطح ملی و منطقه ای و به موازات رشد جمعیت بیش از پیش اهمیت پیدامی کند. شهرستان خلخال با قرار گرفتن در دامنه های غربی ارتفاعات تالش و تپوگرافی ژئومورفولوژی خاص و کوهستانی بودن و دره های عمیق قزل اوزن و شاهروند و آتشارهای متعدد و گردنه های صعب العبور قابلیتها و محدودیت‌های زیادی از نظر ژئومورفولوژی ایجاد نموده است. برای رسیدن به توسعه توجه به این قابلیتها و محدودیتها ای ژئومورفولوژی ضرورت دارد که در این تحقیق سعی می‌شود قابلیتها و محدودیت‌های توسعه این شهرستان از منظر ژئو‌مرفو‌لوژی کاربردی مورد بررسی قرار گرفته و راهکارهای لازم جهت کاربرست در برنامه ریزی و توسعه ارائه شود.

واژه های کلیدی: خلخال- ژئومورفولوژی- توسعه

* دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری

تاریخ دریافت : ۸۹/۰۸/۱۵ تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۱/۲۰

مقدمه:

اشکال و فرایندهای ژئومرفولوگی نقش بسیار تعیین کننده ای در برنامه ریزی و آمايش سرزمین در نقاط مختلف داشته و دارد بطوری که بسیاری از تمدنهاي بشري رشد و شکوفايisan تاحدود زياردي به اين مقوله مربوط بوده است. امروزه نيز مطالعات ژئومرفولوژي پايه و اساس بررسی هاي استفاده از زمين است. پدیده هاي ژئومرفولوژي صرفنظر از اينكه از چه منشائي باشند بعنوان عارضه هاي سطح زمين بر شكل گيرى مراكز جمعيتي و انواع كاربريها واستفاده از سرزمين تاثير ميگذارد. برای مثال دامنه های یک کوهستان و شب آن میتواند با ایجاد محدودیت برای برخی از کاربریها زمینه های توسعه را در بخشی از فعالیتهای اقتصادی محدود نموده و شرایطی را ایجاد نماید که توسعه در این منطقه با هزینه های زیادی همراه شود. عبور یک جاده

از میان ارتفاعات با هزینه های زیادی همراه بوده و در فصل زمستان نیز با محدودیتهای تردد مواجه می شودویا یک رودخانه در مسیر خود از کنار روستاهای شهرهای متعددی عبور میکند و مراکز جمعیتی بسیاری از آن سیراب میشوند. در عین حال این رودخانه در موقع سیلابی خسارات زیادی را متوجه بینانهای اقتصادی و اجتماعی منطقه می نماید.

عوارض ژئومورفولوژیکی در شکل گیری توسعه ۰۰۰۰۰ و سمت وسیع توسعه روستاهای شهرها نقش تعیین کننده ای دارد. دشتها و دامنه های کوهستانی از جمله عوارض مهم میباشند که در این زمینه مؤثر میباشند. بافت برخی روستاهای شهرها به تبعیت از عوارض مورفولوژیکی دشت و دامنه ها در تقابل با یکدیگر قرار دارند. بطوری که روستاهای شهرهای دشتی از گستردگی در سطح برخوردار اند و معمولاً بافت شعاعی یا شطرنجی دارند در حالی که روستاهای دامنه ای از این ویژگی برخوردار نیستند و دارای بافت پلکانی میشوند. که نمونه ای از آن را میتوان در روستای کرج می توان مشاهده نمود. بعلاوه در مناطق دشتی شهرستان خلخال عمدها فعالیتها برپایه کشاورزی و تاحدوی دامداری و در مناطق کوهستانی عمده فعالیتها برپایه باغداری و دامداری و کشاورزی استوار است. در این نوشتار با استفاده از منابع و اسناد کتابخانه ای و تهیه نقشه های پایه نرم افزارهای اشکال و فرایندهای ژئومورفولوژی در منطقه خلخال مورد بررسی قرار گرفته و محدودیتهای ژئومورفولوژیکی توسعه شهرستان خلخال مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

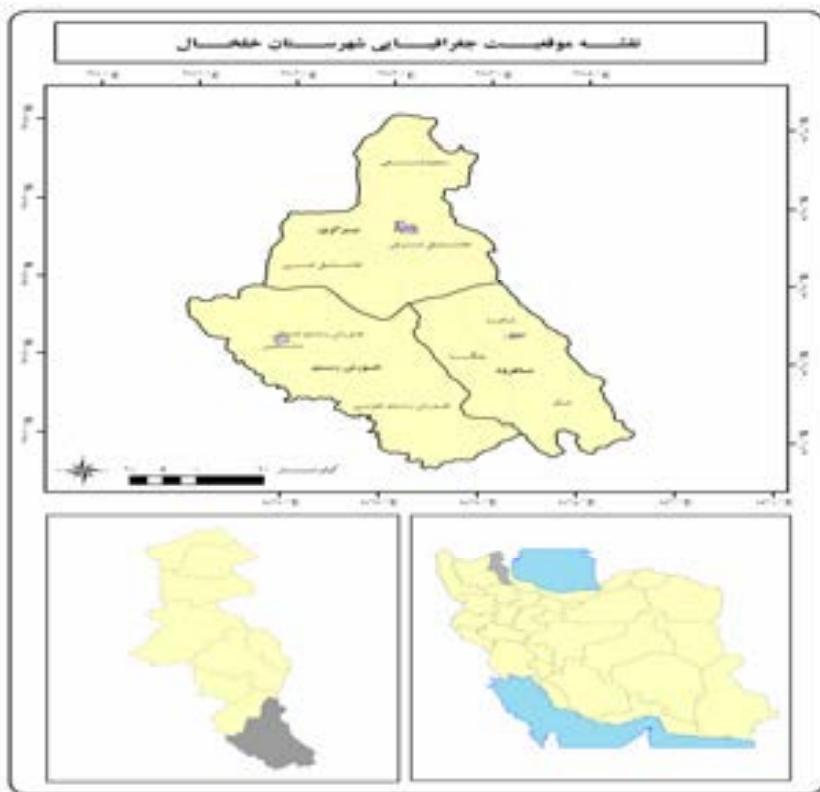
متدولوژی و روش تحقیق:

این تحقیق عموماً از روش تحلیلی و با استناد به مطالعات میدانی و کتابخانه ای انجام شده است. مطالعات نظری و کتابخانه ای عمدهاً جهت مطالعه ادبیات موضوع و بررسی و پیشینه تحقیق و نیز دستیابی به چارچوبی مناسب برای مطالعه موضوع و کسب دیدگاههای مربوط به آن انتخاب شده است. همچنین جهت تهیه نقشه های متعدد و تجزیه و تحلیلهای لازم از نرم افزار spss استفاده شده است.

در این تحقیق علاوه بر مطالعات کتابخانه‌ای، از استناد و مدارک متعدد از جمله نقشه‌های زمین‌شناسی و توپوگرافی و آمارهای اقتصادی و اجتماعی و جمعیتی و نیز نرم‌افزار Gis و spss جهت ترسیم نقشه‌های مختلف خلخال از عکس‌هواپی و تصاویر ماهواره‌ای و مطالعات میدانی جهت تهیه نقشه ژئومورفولوژی شهرستان استفاده نموده و داده‌های اقلیمی با استفاده از نرم‌افزار spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است

وضعیت عمومی و جغرافیایی شهرستان خلخال

شهرستان خلخال در جنوب استان اردبیل واقع شده‌است و مرکز آن شهر خلخال است. این شهرستان از طرف شمال به شهرستان کوثر از طرف شرق به استان گیلان از طرف جنوب به استان زنجان و از طرف مغرب به شهرستان میانه حدود می‌شود. خلخال در ۴۸ درجه و ۱ دقیقه ال ۵۴ درجه و ۴۸ دقیق طول جغرافیایی شرقی و ۳۷ درجه و ۷ دقیقه الی ۳۷ درجه و ۶۵ دقیقه عرض جغرافیایی شمالی واقع شده است. خلخال در جنوب شرقی استان اردبیل واقع شده است و رودهای هروآباد و آپارچای، شاهرود و قزل اوزن در آن جریان دارند.

شکل شماره ۱: نقشه موقعیت جغرافیایی شهرستان در گستره استان وکشور

خلخال منطقه‌ای کوهستانی با آب و هوای معتدل و نسبتاً سرد می‌باشد. کوهستان جنگلی و بلند طالش در شرق خلخال از شمال به جنوب در حکم سدی میان دریای خزر و استان گیلان و آذربایجان شرقی است که باران خزری در دامنه شرقی آن ریزش کرده و جنگلهای طالش را بوجود آورده است. شهرستان خلخال از نظر سیاسی به سه بخش و هشت دهستان تقسیم مشود(مرکز آمار ایران ۱۳۸۵) که عبارتند از:

۱.بخش مرکزی خلخال با مرکزیت شهر خلخال

- دهستان خانندیبل شرقی، دهستان خانندیبل غربی، دهستان سنجدید

شرقی

۲. بخش خورش رستم با مرکزیت شهر هشتگین

○ دهستان خورش رستم جنوبی، دهستان خورش رستم شمالی

۳. بخش شاهرود به مرکزیت شهر کلور

○ دهستان پلنگا، دهستان شال، دهستان شاهرود

مساحت شهرستان خلخال ۳۹۷۹ کیلومتر مربع می باشد. طول شهرستان از شمال به جنوب از حدود اردبیل تا زنجان و ناحیه طارم ۱۲۰ کیلومتر و عرض آن از ۴۸ تا ۹۰ کیلومتر است.

ارزیابی توپوگرافی منطقه مورد مطالعه

از آنجایی که واحدهای اصلی ژئومورفولوژیکی و عناصر توپوگرافیک مهمترین عامل تشکیل دهنده ناهمواری های سطح زمین می باشند، بنابراین اشکال و شرایط ناشی از آنها در مکانیابی شهرها و طرح های توسعه آنها نقش عمده ای دارند و از این نظر است که می توانیم بگوئیم بر اساس انواع منظرهای ژئومورفولوژیکی اصلی و واحدهای توپوگرافی، مورفولوژی شهرها نیز متغیر خواهد بود.

منطقه مورد مطالعه در محیط GIS بر روی نقشه توپوگرافی سطوح ارتفاعی کل محدوده مورد مطالعه در ارتفاع بین ۱۰۰ الی ۳۳۰۰ متری قرار گرفته است.

شهرستان خلخال در یک منطقه مرتفع کوهستانی قرارداد که فقط در بخش های مرکزی و غربی آن در قزل اوزن و باریکه ای در جنوب آن در امتداد رود شاهرود پست و هموار است. و شامل رشته کوهها، دره ها و تپه های زیادی می باشد که هر کدام مورفولوژی خاص خودشان را دارا می باشند. ارتفاعات بالای ۲۰۰۰ متری منطقه وسعت زیادی دارد.

در کل بخش شاهرود و قسمتی از بخش مرکزی و خورش رستم از نقاط کوهستانی خلخال به شمار می روند. که به علت صعب العبور بودن، سرمای زیاد و

برفگیر بودن در فصل سرد سال و نیز فقدان اراضی نسبتاً هموار و کافی زراعی تعداد سکونت گاههای روستایی در مقایسه با نواحی کم ارتفاع کاهشی یافته است.

با اینکه ارتفاعات بالا مانع از توسعه نقاط شهری و روستایی شده است و یا آن را محدود کرده است ولی با وجود کوه های مرتفع آق داغ و ارتفاعاتالش و غیره قابلیت هایی از قبیل ورزش های کوهنوردی، و یا جاذبه های توریستی در اراضی جنگلی کوهستانی و احداث پارک های کوهستانی در منطقه وجود دارد که می تواند جاذب جمعیت شود و همچنین می توان در این مناطق که ساخت و ساز کمتر صورت می گیرد امکان فعالیت دامداری در منطقه را توسعه داد و یا موجب توسعه فعالیت های باعثهای در منطقه شود.

در این منطقه دامنه های زیادی وجود دارد که بعلت ارتفاع مناسب جاذب جمعیت شده اند مانند دامنه های مشرف به رودخانه قزل اوزن و نیز هروآباد رودخانه شاهرود که در این مناطق بیشتر پراکندگی سکونت گاهها شکل گرفته است.

از آنجائی که جریان رودهای کوچک و بزرگ در برخی نقاط شهرستان قابل کنترل و استفاده است. تعداد زیادی از سکونت گاههای روستایی و کلیه نقاط شهری شهرستان در این ارتفاع قرار گرفته اند تا جائی که اکثر روستاهای دهستان های شاهرود خورش رستم و خاندibil در این ارتفاع توزیع شده اند. این مناطق اکثر زمین های کم ارتفاعی هستند که دارای مورفولوژی ملایمی هستند که می توانند مورد استفاده کشاورزی قرار بگیرند.

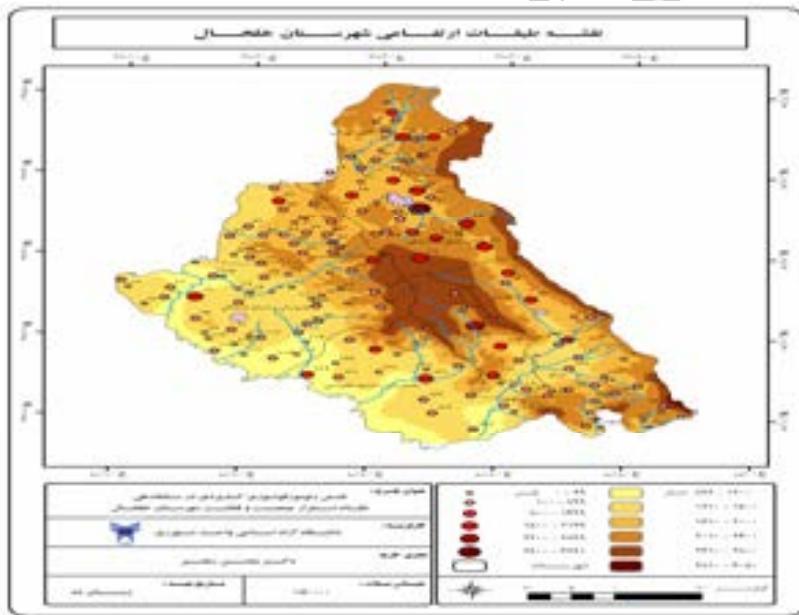
با توجه به مرتفع بودن شهرستان به این نتیجه می رسیم که ارتفاع زیاد و شیب بالا یکی از موانع توسعه شهری و روستایی در شهرستان خلخال می باشد که ضمن هزینه های مضاعف در ساخت و ساز از یکطرف در ارتباط با ایجاد شبکه راهها و معابر، به خصوص در مناطق کوهستانی و ارائه دیگر خدمات به مردم مشکل آفرین است.

با توجه به نقشه توپوگرافی و پراکندگی ارتفاعات در سطح شهرستان تا حدود زیادی توسعه را مشکل کرده است و این توسعه بیشتر در مدخل رودخانه ها، در مسیر

رودخانه‌ها و در دره‌ها و دامنه‌ها امکان‌پذیر شده است. بطوری که در ارتفاعات بالای ۲۰۰۰ متری کمتر آبادی دیده می‌شود

همچنین در موقع بارندگی‌های شدید در شیب‌های زیاد سرعت انتقال آب بیشتر شده و موجب بروز سیلاب در سطح منطقه شده است مانند سیل در مناطقی مثل شهر خلخال و دهستان خانندیل که خسارت زیادی را به واحدهای مسکونی و یا تجاری و باغات حاشیه رودخانه وارد کرده است.

با بررسی دقیق روند منحنی‌های میزان و نیز وضعیت زمین ساختی منطقه که در روند و شکل منحنی‌ها نمود پیدا می‌کند به برنامه‌ریزی متناسب با توان‌های محیطی می‌توان پرداخت.

نقشه شماره ۲۵: طبقات ارتفاعی و پراکندگی جمعیت در نقاط مختلف شهرستان خلخال منبع: رنجبر ۱۳۸۸

نقشه شماره^۳: شبکه رودخانه‌ای و پراکندگی جمعیت در نقاط مختلف شهرستان خلخال منبع رجبار ۱۳۸۸

به علت مرتفع بودن شهرستان خلخال و برخورد توده‌های بارانزا با این ارتفاعات، توده‌های هوا خاصیت سیکلونی پیدا می‌کنند و موجب بارش سنگین در این ارتفاعات می‌گردند،

رژیم بارندگی حاکم بر منطقه طوری است که پربارانترین فصل سال منطقه، بهار می‌باشد و سایر فصول پربارش به ترتیب پاییز و زمستان است؛ در ایستگاه خلخال بر اساس آمار بارندگی ماهانه، حداقل روزهای بارانی بر فروردین منطبق است و این روزها در دی و آذر بسیار کمتر است

شهرستان خلخال به دلیل کوهستانی بودن دارای زمستانهای بسیار سرد و تابستانهای معتدل و حتی خنک می‌باشد. در ایستگاه خلخال حداقل دما در دی ماه در ایستگاه خلخال ۴,۴- و حداقل آن در مردادماه می‌باشد. در منطقه مورد مطالعه ماههای خرداد تیر مرداد و شهریور ماههای خشک سال می‌باشند.

ویژگیهای ژئومورفولوژیکی شهرستان خلخال

منطقه مورد مطالعه در فرآیند تکوین زمین ساختی، مراحلی را از سرگذرانده است که به شرح زیر خلاصه می‌شوند: الف) تشکیل پی سنگ با پوسته قاره‌ای از نوع گندوانایی در پرکامبرین پسین و نهشته شدن رسوبات پلاتفرمی پالئوزوئیک - تریاس میانی روی آن ب) پی سنگ شکل گرفته کهنه در زمان ژورامیک میانی - کرتاسه همپا و هم راستا با پدیده‌های ساختاری و اقیانوسی شدن تیس متاثر گشته و در بخش‌های شمالی رخساره و سازند هایی همسان با سازند های اقیانوسی قفقاز بوجود آمده است. ایجاد گسلش و شکستگیهای بزرگ و کوچک ساختمنهای چین خورده یعنی شمال غرب-جنوب شرق توسعه و پراکندگی دارند (حمزه پور، کلارک، جونز ۱۹۷۷). اصلی ترین گسلهای موجود در محدوده مطالعاتی عبارتند از:

گسل هروآباد، گسل مجره، گسل فیروزآباد، گسل تراستی شیخ جانلو، گسل تراستی نیکی، گسل هاشم بالا و گسل متقطع غرب منطقه.

شکل شماره ۴: نقشه گسلهای منطقه خلخال مأخذ: نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ خلخال

سیمای ریخت شناسی منطقه مورد مطالعه بر اساس مشخصه های ارتفاعی ، شیب و برخی تظاهرات ریخت شناسی عوارض زمین به ترتیب به چهار واحد ژئومورفولوژیکی به ترتیبی که ذیل می آید تقسیم می گردد. واحد کوهستان واحد تپه ماهور واحد دشت نهشته های رودخانه ای

بر پایه بررسی های انجام شده بخش اعظم وسعت منطقه از لندرفرم دشتی و تپه ماهوری برخوردار است و احدهای ریختاری دیگر به صورت نوارها و پهنه های کوچک و بزرگ در بین اشکال تپه ماهوری یا پیرامون حوضه های آبریز منطقه گسترش و پراکندگی دارند. واحد های زمین ریخت شناسی منطقه بر اساس ضوابط و معیارهای مرسوم به تیپ های مختلف و هر تیپ به چندین رخساره تفکیک گردیده است. جزئیات اختصاصات هر واحد و رخساره های شناسایی شده در منطقه به شرح ذیل می باشد.

واحد کوهستان

این واحد با مجموع مساحت تقریباً ۳۳۶۳,۱ کیلومتر مربع ۸۳,۳ درصد از مساحت منطقه را به خود اختصاص داده است. پراکندگی آن عمدتاً محدود است به ارتفاعات پیرامون منطقه و زیانه‌های واقع در بخش میانه منطقه که بر روی رخساره‌های مختلف کرتاسه فرقانی، پالوسن، الیگومن، میوسن و پلیوسن گسترش دارد. تغییرات شیب توپوگرافی در این واحد بین ۲۵ تا ۴۰ درصد و بیشتر در نوسان است. اختلاف ارتفاع مناطق مرتفع و پست این واحد از حدود ۳۳۰,۳ تا کمتر از ۶۰۰ متر متغیر است. قلل موجود در منطقه به دو دسته قابل تفکیک هستند نخست قلّی که در حواشی منطقه پراکندگی دارند. دوم قلّی که در داخل حوزه گسترش دارند جزیبات دقیق اختصاصات این عوارض در جدول زیر ذکر گردیده است. از مقایسه اطلاعات ارائه شده با یکدیگر مشخص می‌گردد که مرتفع ترین رقوم ارتفاعی منطقه با ارتفاع ۳۳۰,۳ متر از سطح دریا بر قله آق داغ (سفید کوه) واقع در جنوب شرق هروآباد، بین خورش رستم و بخش شاهرود منطبق می‌باشد. راس قلل و ارتفاعات عموماً به صورت ستیغ، دیواره دره‌ها اغلب با شیب تند به خط القعر آبراهه‌ها (تالوگ) متنه می‌شود. امتداد آبراهه‌ها عموماً (در مناطق کوهستانی) مستقیم یا خطی کم عرض و مقطع آنها وی شکل می‌باشد (رنجر ۱۳۷۲). برخی از اشکال ریخت شناسی متداول بر روی این واحد عبارتند از:

- واریزه‌های دامنه‌ای

- اشکال گیلوبی

- دامنه‌های منظم و نامنظم

- رخنمون سنگی و پوشیده

بر اساس انتظام دامنه این واحد کوهستانها به دو تیپ دامنه منظم و دامنه نامنظم تفکیک می‌شود.

دامنه‌های منظم

در این تیپ دامنه‌ها صاف و فاقد بر جستگی مشخص هستند به تغییرات شیب در نیمرخ طولی آنها تدریجی و یا ثابت است این دامنه‌ها بر اساس اختصاصات و

شواهدی مانند کیفیت تظاهر واحدهای سنگی و رسوبی وجود پوشش تخریبی (رخساره منفصل و غیر پیوسته) بر روی آنها و تسعه اشکال ژئومورفولوژیکی به انواع رخساره توده سنگی، بروند سنگی و پهنه های کاملاً پوشیده از عناصر تخریبی (عموماً خاک) تفکیک می گردد که رخساره توده سنگی با دامنه منظم با پوشش تخریبی بین ۲۵ تا ۷۵ درصد و رخساره های پوشیده از محصولات تخریبی با دامنه منظم هر کدام به ترتیب بر اساس محاسبات انجام گرفته بر روی نقشه های ژئومورفولوژیکی منطقه حدود ۷۶۹۶۸ هکتار با ۱۹,۰۶ درصد و ۱۱۸۶۳۹ هکتار معادل ۲۹,۴ درصد مساحت کل منطقه را به خود اختصاص داده است.

دامنه نامنظم

دامنه های غیر از مسطح و ناهموار هستند به تغییرات شب در نیمروز طولی آنها ثابت نبوده و از نوسانات و تغییرات چشمگیری برخوردار است. این تغییرات شب ممکن است ناشی از علل و عوامل مختلفی باشد از جمله عوض شدن جنس یا ماهیت لیتو洛ژیکی سنگها و رسوبات سازنده دامنه ها، وقوع زمین لغزش یا جابه جایی دامنه در نتیجه برخی از حرکات دامنه ای نظیر ریزش، لغزش و غیره جابه جایی های ناشی از فعالیتهای زمین ساختی نظیر حرکت توده سنگها و رسوبات در امتداد سطوح برخی گسلها، ناهمواری های ناشی از تاثیر عملکرد فرسایش و ایجاد الگوهای مختلف شبکه آبراهه ها و فرسایش دیفرانسیل ناشی از توسعه سیستم های شکستگی و درز و شکاف این تیپ دامنه صرف نظر از عوامل بوجود آورنده آنها بر پایه خصوصیاتی چون کیفیت تظاهر واحدهای سنگی میران درصد پوشش تخریبی واقع بر روی آنها و توسعه و حضور اشکال مختلف ژئومورفولوژیک به انواع رخساره های توده سنگی بروند سنگی و عرصه های کاملاً پوشیده تفکیک گردیده است (رنجربر ۱۳۸۸).

واحد تپه ماهور

در منطقه مورد مطالعه (خلخال و کوثر) محدوده هایی که از شب عمومی ۸ تا ۲۵

در صد و اختلاف ارتفاع کمتر از ۳۰۰ متر به عنوان واحد تپه ماهور متمایز شده و حد گسترش آنها از سایر رخساره‌ها یزمن ریخت‌شناسی مشخص گردیده است. بر پایه ملاحظات و بررسیهای به انجام رسیده این واحد در گستره مورد مطالعه عمده‌تا برروی رخساره‌های سنگی پلیوسن و کواترنر گسترش و پراکندگی دارند. مجموع مساحت و دامنه گسترش رخساره‌های مختلف فوق به میزان ۱۹۷,۸ کیلومتر مربع معادل ۴,۸۹ درصد از کل مساحت منطقه را شامل می‌گردد.

واحد دشت

این واحد در منطقه مورد مطالعه بر اساس شاخص‌های شیب و اختلاف از سایر واحدهای ژئومورفولوژیک متمایز گردیده است. در منطقه مورد مطالعه پایه اطلاعات حاصل از نقشه توپوگرافی و عکس‌های هوایی منطقه عرصه‌هایی با شیب کمتر از ۸ درصد و اختلاف ارتفاع کمتر از ۱۰۰ متر به عنوان واحد دشت انتخاب شده است این واحد بر اساس مشخصه‌های ژئومورفولوژیکی جایگاه و ابعاد گسترش به دو تیپ با عنوان دشت میانکوهی و دشت مرتفع و ناهموار فکیک گردیده است. تیپ دشت میانکوهی و دامنه‌ای به صورت پهنه‌های مسطح و هموار در پای دامنه ارتفاعات بر روی نهشته‌های آبرفتی با مناظر مخروطه افکنه‌ای گسترش دارد. و عموماً توسط رسوبات و نهشته‌های آبرفتی نابر جا (آلوبال) پوشیده می‌شوند. تیپ دشت مرتفع و ناهموار به واقع بقایای پادگانه‌های آبرفتی قدیمی هستند که تحت تاثیر فعالیت‌های شدید زمین ساختی با سیمای تپه ماهوری در دامنه ارتفاعات گستره پهنه‌های نسبتاً مسطح و هموار توسعه و پراکندگی دارند.

دشت‌های میانکوهی به صورت پهنه‌های گستره و هموار و بعض‌ا نوارهای نسبتاً باریک و کشیده با دامنه گسترش محدود در بین ارتفاعات کوهستانی و تپه ماهوری توسعه و پراکندگی دارند.

واحد نهشته‌های رودخانه‌ای به صورت شبکه‌ای از نوارهای باریک و طویل در بخش‌های مختلف منطقه و حوضه‌های مختلف آن توسعه و پراکندگی دارد. بر اساس

تقسیمات مورفولوژیک این واحد به سه تیپ و هر تیپ به یک رخساره با همان نام تیپ تقسیم گردیده است. تیپ و یا رخساره های شناسایی شده در قلمرو این واحد عبارتند از رخساره رسوبات بستر رودخانه

- رخساره پادگانه های آبرفتی حاشیه رود
- رخساره مخروطه افکنه های دهانه ای

پادگانه های آبرفتی واقع در کنار آبراهه و رودخانه های اصلی بر اساس برخی اختصاصات ظاهری نظیر مشخصات بافتی و سنگ شناسی، رقوم ارتفاعی و جایگاه استقرار آنها نسبت به یکدیگر و رسوبات بستر فعلی رودخانه ها دارای اختلاف و تمایزاتی هستند. این واحد در اغلب مناطق حوضه ها محل های مناسبی جهت کشت و زرع محسوب می شوند و عموماً مورد استفاده کشت آبی و باغداری قرار گرفته اند واحد مخروط افکنه عموماً در محل تخلیه آبراهه ها و رودخانه های فرعی به رودهای اصلی در نقاط مختلف شهرستان با وسعت کم مشاهده می شود. این زبانه ها اغلب به دلیل برخورداری از شرایط مساعد تامین آب و حاصلخیزی بالا مورد استفاده کشاورزی و باغداری قرار گرفته اند. مجموع مساحت قسمتها بیانی از محدوده مطالعاتی که دارای این نوع رخساره است به بیش از ۳۵۵۲ هکتار معادل ۸۸٪ درصد کل منطقه را بالغ می گردد.

اشکال ژئومورفولوژیک شاخص در شهرستان خلخال:

در گستره مورد مطالعه اشکال ژئومورفولوژیکی گوناگون قابل تشخیص است. رایج ترین این اشکال علاوه بر موارد یاد شده به عنوان تیپ و رخساره های ژئومورفولوژیک عبارتند از:

- اشکال مختلف دره های کاتاکلینال
- اشکال مختلف آبراهه های با الگوی دندانی و موازی
- حرکات دامنه ای نظیر واریزه ای

- گیلوبی و پرتگاه واقع بر روی دامنه های مرتفع حاشیه برخی از رودخانه های مستقیم و ماندری

آمایش سرزمین، زیربنای توسعه

شناخت آمایش سرزمین ، اهداف آمایش سرزمین و کارکردهای آمایش سرزمین در کاهش محرومیت اثرات زیادی بر جنبه های اجتماعی و فرهنگی و امنیت اقتصادی دارد. و منجر به تعادل منطقه ای می شود. در حقیقت می توان دریافت که با اجرای برنامه ریزی فضایی، از سطح بین المللی تا سطوح محلی می توان به این گونه عدم تعادل ها خاتمه داد. به علاوه از طریق برنامه ریزی فضایی هم روستاهای هم شهرها از بند فقر و محرومیت رها خواهند شد در غیر این صورت، تاکید بر برنامه ریزی بخشی و عدم توجه به اجرای برنامه ریزی فضایی، علاوه بر این که تنگناهایی را برای روستاهای پدید می آورد، باعث می شود که مردمان مناطق حاشیه ای و به خصوص روستائیان به سوی قطب ها و شهرهای بزرگ مهاجرت کنند و چون شهرها نیز ظرفیت پذیرش تمامی افراد مناطق حاشیه ای و روستایی را نخواهند داشت، لذا بروز مسائل گوناگون شهری نظیر حاشیه نشینی در جوار شهرهای بزرگ، آلودگی هوا و... نیز دور از واقعیت نخواهند بود و عدم تعادل فضایی همچنان برقرار خواهد ماند. بر این اساس توجه به سیاست های کلان آمایش سرزمین ضرورت می یابد.

بهره وری از منابع و ظرفیت های اقتصادی، اجتماعی و محیطی سرزمین، هدف اصلی آمایش سرزمین است که سایر اهداف سطوح توسعه، خرد و کلان را نیز دربرمی گیرد. درواقع رسیدن به هدف آمایش در یک افق بلندمدت بیست ساله مستلزم رسیدن به اهداف برنامه های پنج ساله، سالانه، بخشی و منطقه ای است و ضروری است جهت گیری این برنامه ها در راستای اهداف آمایش صورت گیرد. سازماندهی مناسب فعالیت و انسان در پهنه سرزمین، غایت اصلی تمام برنامه ریزی ها در سطوح مختلف است . با استناد به قانون برنامه چهارم توسعه، ساز و کار اجرایی فرالستانی و

منطقه‌ای مورد نیاز جهت انجام مطالعات و اجرای آمایش سرزمین فراهم گردد. در مطالعات آمایش سرزمین در مقیاس‌های مختلف، هماهنگی‌های لازم باید با طرح کالبدی ملی به خصوص در بخش منطقه‌بندي، جهت تطابق مطالعات صورت گيرد. اين امر به دلایل زير ضرورت يافته است: ۱- بهره برداری مناسب از امکانات و قابلیت‌های مناطق ۲- ایجاد تعادل فضایی در پهنه سرزمین ۳- تلفیق ویژگی‌های فرهنگی مناطق در فرآيند ملی - منطقه‌ای ۴- ایجاد هماهنگی بین بخش‌های مختلف اقتصادي ۵- توجه به مناسبات جهانی و منطقه‌ای در برنامه ریزی آمایش سرزمین ۶- تخصصی کردن و دادن نقش‌های محوری به مناطق ۷- و در نهایت جهت ایجاد زمینه برای رشد و توسعه کشور به مفهوم واقعی و ستفاده از قابلیت‌های طبیعی، اجتماعی و اقتصادي در تسریع فرآیند توسعه و هدایت صحیح چارچوب توسعه در آمایش سرزمین توجه به تمام عرصه‌های زندگی مدنظر است، اما دستیابی به توسعه در تمامی ابعاد آن به صورت همزمان امکانپذیر نیست. لذا در عمل با توجه به اولویت‌های تعیین شده بر موضوعات کلیدی تمرکز می‌شود (صالحی، پوراضغر سنگاچین (۱۳۸۴)

ضوابط ملی آمایش سرزمین

جهت گيريهای ملی آمایش سرزمین که در راستاي تبيين فضایي سند چشم انداز جمهوري اسلامي ايران و ترسیم الزامات تحقق آن در توسعه بلند مدت کشور و مبتنی بر اصول مصوب آمایش سرزمین ، شامل ملاحظات امنیتی و دفاعی ، کارآیی و بازدهی اقتصادي ، وحدت و یکپارچگی سرزمین ، گسترش عدالت اجتماعی و تعادلهای منطقه‌ای ، حفاظت محیط زیست و احياء منابع بیرونی اقتصاد کشور، رفع محرومیتها ، بخصوص در مناطق روستایی کشور تنظیم شده است که برای جلوگیری از اطالعه کلام به برخی از آنها به شرح ذیل اشاره می‌شود.

- کاهش تمرکز و تراکم جمعیت و فعالیت در مناطق پر تراکم کشور، .

- ایجاد شبکه‌های سازمان یافته از شهرهای بزرگ و متوسط کشور و تجهیز آنها به نحوی که بتوانند در سطوح منطقه تحت نفوذ خویش بخشی از وظایف شهرهای موضوع بند (۲) را به عهده گرفته و در راستای عدم تمرکز در یک تقسیم کار ملی و منطقه‌ای، مشارکت نمایند.
- زمینه سازی لازم برای استفاده حداکثر از ظرفیت‌های و توانهای مراکز جمعیتی کوچک و پراکنده (روستاهای، روستا - شهرها، شهرهای کوچک) در حفظ و نگهداری جمعیت و برقراری تعادل در الگوی استقرار جمعیت با متنوع سازی فعالیتها، ایجاد اشتغال و افزایش نقش فعالیت‌های صنعتی و خدماتی قابل استقرار در این مراکز.
- توسعه زیرساختها و شبکه‌های زیربنایی، به ویژه تامین منابع آبی و خدمات اجتماعی متناسب با سهم فعالیت و جمعیت پیش‌بینی شده برای مناطق و استانهای کمتر توسعه یافته کشور،
- تعادل بخشی به توزیع جمعیت و فعالیت متناسب با منابع، توان محیطی و ظرفیت تحمل زیست بومها (صالحی، پوراضغر سنگاچین ۱۳۸۴)

تحلیل قابلیتها و محدودیتهای ژئومرفولوژی شهرستان خلخال

مطالعه و بررسی شاخص‌ها و پارامترهای جغرافیائی و طبیعی در محدوده مطالعاتی خلخال حکایت از آن دارد که هر یک از پارامترهای محیطی با توجه به ویژگی‌ها و مشخصات خود قابلیتها و محدودیتهای فراوانی را عرضه می‌نماید. شناخت این قابلیتها و تنگناها خود به برنامه‌ریزی و استفاده بهینه از منابع اکولوژیکی کمک شایانی خواهد نمود.

در توزیع فضایی شهرهای شهرستان مشاهده می‌شود که کوهپایه‌های تالش و دره هامحل استقرار اکثر نقاط شهری می‌باشد. در حالی گستره‌های جنوبی استان عمدتاً از سکونتگاه‌های شهری کمتری خوردار است. لذا در شهرستان خلخال به نحوی عدم

تعادل فضایی که متنبی از ویژگی‌های طبیعی مؤثر بر نظام استقرار می‌باشد وجود دارد. بررسی نقشه‌های طبیعی و ریزفاکتورهای آن نتایج زیر در چگونگی نظام استقرار شهرستان به دست آمده است. ذکر این نکته حائز اهمیت است که تبدیل مناطق شیبدار به مناطق مسکونی و ساخت و ساز و فعالیت‌های عمرانی بر روی شبیه‌ها، به منظور احداث راه، ساختمان و... و بطور کلی بر هم زدن توپوگرافی زمین، سبب ایجاد زمین‌لغزش‌های بسیار می‌گردد که پیامدهای آن، خطرات جانی و مالی برای ساکنان مستقر بر روی اینگونه شبیه‌ها دارد. (مانند بخش خورش رستم و بخش مرکزی خلخال)، لذا با توجه به زیان‌هایی که به این ترتیب و بر اثر لغزش زمین به وجود می‌آید، شناسایی و بررسی توده‌های لغزشی و انجام تحلیل پایداری به منظور ارائه راهکارهای پایدارسازی آن ضرورت می‌یابد (نجدبر ۱۳۸۸).

با توجه به نقشه طبقات ارتفاعی شهرستان مشاهده می‌شود که همه شهرهای شهرستان در بخش کوهپایه‌ای و دشتی‌های میان‌کوهی بلند قرار گرفته‌اند و بخش‌های کوهستانی فاقد سکونتگاه‌های شهری می‌باشد. آنچه که در استقرار شهرهای شهرستان مشهود است. قرار گیری اکثر شهرها در کنار رودخانه‌ها می‌باشد. برای مقابله با هر حادثه احتمالی باید برنامه مدونی را تدوین نمود. با توجه به اینکه اکثر رودخانه‌ها از داخل مراکز سکونتگاهی عبور می‌کنند باید حریم رودخانه در تدوین طرحهای جامع و هادی مطمح نظر قرار گیرند. زیرا رودخانه‌ها دارای پیچان رودهای (مائاندر) زیادی بوده و یا بستر اصلی رودخانه دارای عمق کم بوده است و ممکن است در موقع سیل از بستر خود خارج شود و خسارات جبران ناپذیری، به وقوع به پیوندد. و یا با دیواره‌های سیل کیر از فرسایش و تخریب‌های احتمالی جلو گیری نمود.

رودخانه قزل اوزن، هروآباد، آرپاچای و میانرودان موجب شکل‌گیری آبادی‌های بسیار زیاد در این قلمرو شده است. همچنین تمرکز آبادی‌ها و سکونتگاه‌های روستایی در مسیر شریان‌های اصلی این رودخانه نیز به مراتب بیشتر از دیگر نواحی شهرستان می‌باشد. در قلمرو شمالی شهرستان آبادی‌های این نواحی عمده‌تا از نوع کوهستانی

و تپه‌ای می‌باشد. عامل بازدارنده سکونت در دهستان سنجبد شرقی وجود توپوگرافی کوهستانی که مانع از تمرکز آبادی‌های پرتراکم و همچنین بستر مناسبی برای استقرار جمعیت و فعالیت است. با این حال تعدادی از آبادی‌های کوچک و پراکنده که در امتداد راه‌های فرعی و سرشاخه‌های رودخانه‌های اصلی شکل گرفته‌اند، در این قلمرو مشاهده می‌گردد.

عمده‌ترین کانون‌های روستایی این قلمرو عمدتاً در دهستان خانندیل شرقی و در اطراف شهر خلخال می‌باشد. بیشترین آبادی‌های دشتی و جنگلی واقع در دشت و کوهستان در کل شهرستان در بخش خورش رستم می‌باشد در این بخش رودخانه قزل اوزن نقش بسیار زیادی در پراکندگی آبادیها دارد.

منابع آب به عنوان عامل اصلی شکل گیری سکونتگاه‌های شهرستان قلمداد می‌گردند. نقاط که دارای آب فراوان و همچنین زمین‌های متناسب برای فعالیت کشاورزی می‌باشند. بالطبع تراکم جمعیت بیشتری دارند و همچنین وجود خدمات و تسهیلات زیر بنایی به علاوه دسترسی به شبکه‌های ارتباطی مناسب نیز نقش مهمی در تمرکز جمعیت روستایی ایفا می‌کنند برای نمونه بین شمال شهرستان و جنوب شهرستان به لحاظ کمبود زیر ساختهای توسعه و طبیعت نسبتاً خشن، شوری آب و عدم مرغوبیت اراضی مراکز سکونتی و روستاهای کمتر دیده می‌شود و فاصله بین روستاهای نسبتاً زیاد می‌باشد. ذکر این نکته ضروری است، متأسفانه مکان‌گزینی بسیاری از مراکز سکونتگاهی از ابتدا بدون مطالعه اصولی صورت گرفته و باعث مشکلات عدیده‌ای گردیده است. و امروزه تعداد زیادی از این مراکز در برنامه‌های آمایشی شهرستان باید جابجا و یا از سکنه خالی شوند و تا کنون چندین روستا به خاطر مخارات طبیعی جابجا گردیده‌اند.

جدول شماره ۱: جدول sowt کلی شهرستان خلخال با رویکرد آمیشی

پیشنهادات	برون سیستم OI		درون سیستم SW		عوامل و عناصر محیطی
	تهدید	فرصت	نقاط ضعف	نقاط قوت	
► تهیه نقشه پهنه بندي زلزله		► امکان رشد و توسعه تاسیسات عمرانی در روستا	► پوشیده شدن گستره عظیمی از شهرستان توسط روستای جوان	► قرارگیری در پهنه بالرژه خیزی کم	
► تهیه نقشه پهنه بندي زمین لغزه	► وجود انواع فرسایش	► بهره گیری از توانهای ژئوتوریستی	► وجود شبیهای ناپایدار در منطقه	► وجود اشکال ژئوتوریستی چون غار یخگان و قله آق داغ	زمین شناسی و ژئومورفولوژی
► تدوین برنامه توسعه پایدار با در نظر گرفتن شرایط محیطی با توجه به اصل توسعه پایدار	► در منطقه	► جهت ارتقا گردشگری			
► معرفی نصول مناسب جهت توسعه توریسم روستایی	► سرما و بیندانش دید	► بهره گیری در جهت توسعه توریسم فصلی در تابستان	► وجود یخندهای فراوان	► اقلیم معادل در فصول بهار و تابستان	
► اشاعه توریسم سلامت (اقلیم درمانی)	► محدودیت و مشکلات زمستان	► بهره گیری از طرفیت گردشگری زمستانی بویژه اسکی در دامنه های غربی تالش	► سخت تر شدن رفت و آمد	► دارای زمستانهای بسیار سرد و تابستانهای خنک است	اقلیم

► ارائه ضوابط و مقررات در خصوص حرامی رودخانه ها		► بهره گیری از این منابع در جهت توسعه توریسم و باudarی	► استقرار تعدادی از مراکز جمعیتی در پهنه سیلگیر وضعیت، اقلیمی منطقه، سیل خیزی آن را تشدید می کند	► برخورداری از منابع آب سطحی غنی	هیدرولوژی
► بهره برداری از منابع آب موجود به منظور توسعه فعالیتهای کشاورزی کشاورزی توسعه توریسم آبدارمانی	► بروز سیلاب				

عکس ۱: روستای کزج

عکس ۲: آبشار نره گر در روستای لرد

عکس ۳: بستر رودخانه قزل اوزن

عکس ۴: نمایی از دره عمیق قزل اوزن

عکس ۵: آبشار رستای نمونه گردشگری برندق

عکس ۶: چشمهد ازناو در پای تاقدیس ازناو

نتیجه گیری و پیشنهادات:

اشکال و فرایندهای ژئومورفولوژیکی از گذشته های دور نقش بسیار بارزی در

چگونگی استقرار جمعیت و همچنین پراکندگی جمعیت در نقاط مختلف جهان داشته است. عوارض ژئومورفولوژیکی در شکل گیری توسعه، و سمت و سوی توسعه روستاهای شهرها نقش تعیین کننده ای دارد. دشتها و دامنه های کوهستانی از جمله عوارض مهم میباشند که در این زمینه مؤثر میباشند. بافت برخی روستاهای شهرها به تبعیت از عوارض مورفولوژیکی دشت و دامنه ها در تقابل با یکدیگر قرار دارند. در شهرستان خلخال به نحوی عدم تعادل فضایی که منتج از ویژگی های طبیعی مؤثر بر نظام استقرار میباشد وجود دارد. منابع آب به عنوان عامل اصلی شکل گیری سکونتگاه های شهرستان قلمداد می گردند. نقاط که دارای آب فراوان و همچنین زمین های متناسب برای فعالیت کشاورزی می باشند. بالطبع تراکم جمعیت بیشتری دارند. از طرفی محدودیتهای ناشی از توپوگرافی و ژئومورفولوژی باعث شده است که بیشتر فعالیتهای در نقاطی متمرکز شود که از قابلیت بالایی برخوردار است. اما این مناطق نیز با قرار گرفتن در مسیر رودخانه و دامنه های پرشیب در معرض تهدید سیل و حرکات دامنه ای قرار گیرند. بعلاوه وجود گسلهای متعدد در شهرستان باعث شده است که زلزله نیز در این منطقه باعث بروز خسارت های مادی باشد.

با توجه به وضعیت شهرستان خلخال از نظر ژئومورفولوژیکی در برنامه ریزی توسعه و عمران ناحیه ای خلخال را می توان در چهار قسمت بیان نمود:

الف) برنامه ریزی در ارتباط با کاهش فرسایش رسوب در قسمت های مختلف شهرستان خلخال

ب) استفاده از عملیات آبخیزداری و توسعه سازه ها جهت پایداری خاک و بستر های رودخانه ای استفاده یهینه از منابع طبیعی

ج) برنامه ریزی مبتنی بر منابع توان اکولوژیک سرزمینی جهت توزیع بهینه جمعیت در قسمت های مختلف شهرستان

- د) توسعه و برنامه ریزی جهت پایداری اکوسیستم های طبیعی و ایجاد روابط متقابل بین لندرمهای و عوامل انسانی و اقتصادی و فعالیتها و توسعه گردشگری مبنی بر اکوتوریسم و گردشگری طبیعت محور
- و) جلوگیری از هرگونه ساخت و ساز در مسیر رودخانه های شهرستان دامنه های پرشیب
- ز) رعایت استانداردهای راهسازی به منظور جلوگیری از حرکات دامنه ای

منابع:

- ۱-اکارت، اهلرز، ایران: ترجمه محمد تقی رهنما^ی ۱۳۷۲ مبانی کشورشناسی جغرافیایی، جلد اول: جغرافیای طبیعی، موسسه جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب.
- ۲- حمزه پور، کلارک، جونز، دیویس، شرح نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ از لی سازمان زمین شناسی
- ۳-رجایی، عبدالحمید- ۱۳۷۳- کاربرد ژئومورفولوژی در آمایش سرزمین، نشر قومس، تهران، چاپ اول
- ۴- رجایی عبدالحمید ۱۳۷۳ کاربرد ژئومورفولوژی در برنامه ریزی ملی منطقه ای و ناحیه ای نشر قومس تهران
- ۵- رنجبر محسن ۱۳۷۲، توانهای محیطی شهرستان تالش، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری
- ۶- رنجبر محسن ۱۳۸۷، جزوی کاربرد ژئومورفولوژی در برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری
- ۷- رنجبر محسن ۱۳۸۸، نقش ژئومورفولوژی کاربردی در نظام استقرار جمعیت و فعالیت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری
- ۸- رهنما^ی، محمد تقی- ۱۳۷۱- توانهای محیطی ایران، مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی- تهران
- ۹- زالی، نادر- مقاله آمایش سرزمین- وبلاگ شهرسازان تبریز
- ۱۰- دهنوخلچی، مجید- مقاله تحلیل روند روستا نشینی در شهرستان علی آباد- همایش توانمندیهای شهرستان علی آباد ۱۳۸۵-
- ۱۱- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور- مرکز ملی آمایش سرزمین- ۱۳۸۵- دستور العمل تدوین مطالعات آمایش

- ۱۲- سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵، مرکز آمار ایران ،
- ۱۳ - سرشماری عمومی کشاورزی سال ۱۳۸۲، مرکز آمار ایران.
- ۱۴- سازمان زمین شناسی نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰ رضوانشهر - خلخال
- ۱۵ صالحی اسماعیل ، پوراضغر سنگاچین فریاد ۱۳۸۴، تحلیلی بر موانع
فراروی آمایش سرزمین در ایران، سازمان مدیریت و برنامه ریزی
- ۱۶- مددی عقیل، پژوهشی در تکامل ژئومورفولوژی دریاچه نئور، شمال غرب ایران
(منطقه اردبیل) فصلنامه تحقیقات جغرافیایی شماره ۷